

PĒDĒJIE ŠĶĒRŠĻI VIENOTA SPĒKA EIROPAS PATENTAM

FINAL OBSTACLES FOR THE EUROPEAN PATENT WITH UNITARY EFFECT

Sandris Laganovskis, *Dr. iur. cand.*

Summary

Since the late 1960s, the efforts to establish a unitary legal regime for patent protection in the European Union continued, but failed due to inability to reach agreement mainly on the language regime. Agreement was reached in 2012, and for the system to enter into force it requires 13 member states. Currently, the agreement is ratified by 16 countries, however, the German ratification is still missing because of the constitutional complaint. If the court rules that the complaint is not founded before the UK leaves the EU, the system will finally enter into force. If the complaint will be justified or decision taken after the UK has left the EU, it will lead to the necessity to amend the Agreement, which, consequently, will significantly prolong the entry into force of the system. Both processes are highly unpredictable.

Atslēgvārdi: vienota spēka Eiropas patenti, breksits

Keywords: European patent with unitary effect, Brexit

Ievads

Intelektuālā īpašuma tiesību ietilpīgām nozarēm un līdz ar to arī intelektuālā īpašuma tiesību objektu aizsardzībai ir aizvien būtiskāka ietekme uz mūsdienu ekonomiku un valstu konkurētspēju. Saskaņā ar Eiropas Patentu iestādes un Eiropas Savienības (turpmāk – ES) Intelektuālā īpašuma biroja veikto pētījumu¹ laiksposmā no 2011. gada līdz 2013. gadam intelektuālā īpašuma tiesību ietilpīgas nozares ES nodrošināja vairāk nekā 42% no visas ES kopējās ekonomiskās aktivitātes (IKP) 5,7 triljonu EUR vērtībā.

Inovāciju nozīmi un atbilstošas aizsardzības nepieciešamību vēl jo vairāk pastiprina arī nemitīgi pieaugošais patentu pieteikumu skaits. Saskaņā ar Pasaules

¹ Eiropas Patentu iestāde un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs: Intelektuālā īpašuma tiesību ietilpīgas nozares un ekonomikas veiktspēja Eiropas Savienībā. Pieejams: https://euiipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/observatory/documents/IPContributionStudy/performance_in_the_European_Union/eperformance_in_the_European_Union_sum-lv.pdf [aplūkots 17.03.2019.].

Intelektuālā īpašuma organizācijas 2018. gada pārskatu² intelektuālā īpašuma tiesību objektu pieteikumu skaits 2017. gadā sasniedza jaunu rekordu un visā pasaulē tika iesniegti 3,17 miljoni patentu pieteikumi, kas ir par 5,8% vairāk nekā 2016. gadā.

Viens no būtiskiem Eiropas Savienības mērķiem ir vienota iekšējā tirgus izveide. Lai to veiksmīgi sasniegtu, ir nepieciešams likvidēt barjeras, kas bieži vien izpaužas dalībvalstu dažādajā tiesiskajā regulējumā. Līdz ar to kāda rūpnieciskā objekta aizsardzība vairākās valstīs ir neizbēgami saistīta ar dažādu tiesisko regulējumu, izmaksām, valodu prasībām un pārstāvību.

Eiropas Savienība ir centusies pārvarēt šos šķēršļus un izstrādāt tiesisko regulējumu, kas paredzētu rūpnieciskā īpašuma objektu aizsardzību visā Eiropas Savienības teritorijā, piemēram, preču zīmju un dizainparaugu reģistrācijai un aizsardzībai.

Raksta mērķis ir iezīmēt sistēmas izstrādes nepieciešamību, tās laikā radušās grūtības, kas ietekmējušas sistēmu veidojošo tiesību aktu formu un saturu, kā arī konstatēt tās spēkā stāšanās priekšnoteikumus un attiecīgi šķēršļus, kas to joprojām nav ļāvuši paveikt.

1. Izstrādes laikā radušās problēmas un to sekas

Pavisam cita situācija Eiropas Savienībā ir veidojusies ar patentu sistēmu, kas ir viens no svarīgākajiem inovāciju priekšnoteikumiem, veicinātājiem un instrumentiem, kā aizsargāt izgudrojumus, ko sabiedrībai pēc tam ir iespējams izmantot jaunu izgudrojumu radīšanai. Jau kopš Otrā pasaules kara beigām Eiropā tika mēģināts izstrādāt vienotu Eiropas tiesisko regulējumu gan patentu piešķiršanai, gan apstiprināšanai. Tajā laikā Eiropas Savienības politika šajā jomā, tiesiskais pamats un harmonizācija vēl nepastāvēja, tāpēc risinājumi tika meklēti ar starptautisko instrumentu palīdzību, kas turklāt aptvēra ne tikai Eiropas Savienības dalībvalstis.

1973. gada 5. oktobrī tika pieņemta Eiropas Patentu konvencija,³ ko ir ratificējušas 38 valstis un kas visai Eiropas teritorijai nodrošina patentu pieteikumu izvērtēšanu un piešķiršanu. Pieteikumu skaits gadā sasniedz 174 317⁴ salīdzinājumā ar aptuveni 10 000 pieteikumu, kas tika prognozēti 1978. gadā, kad Eiropas Patentu organizācija uzsāka savu darbu. Kaut arī risinājums patentu izvērtēšanai un piešķiršanai ir rasts, taču patenti joprojām jāapstiprina katrā dalībvalstī atsevišķi, un tam ir būtiskas negatīvas sekas – izmaksas, dažādas valodas, dažādi pārstāvji un liels administrēšanas slogs, uzraugot termiņus un maksājumus katrā valstī.

Ņemot vērā iepriekšminēto, nemitīgi tiek mēģināts izstrādāt vienotu tiesisko regulējumu Eiropas Savienībai, kas ļautu iegūt vienotu patentu, kurš būtu automātiski spēkā visā Eiropas Savienībā un nebūtu jātulko visās dalībvalstu valodās. Tam ir arī būtiskas finansiālas sekas. Saskaņā ar Komisijas aplēsēm vidēji viena patenta

² Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija. Pasaules intelektuālā īpašuma indikatori 2018. gadā. Šveice: Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija, 2018, 5. lpp.

³ Eiropas Patentu konvencija. Pieņemta 05.10.1973.

⁴ Eiropas Patentu iestāde: Eiropas Patentu iestādes 2018. gada pārskata infografika. Pieejams: [http://documents.epo.org/projects/babylon/eponet.nsf/0/68C67CCD2D7FA5D3C12583B4004CCA6A/\\$File/epo_annual_report_2018_infographic_en.pdf](http://documents.epo.org/projects/babylon/eponet.nsf/0/68C67CCD2D7FA5D3C12583B4004CCA6A/$File/epo_annual_report_2018_infographic_en.pdf) [aplūkots 17.03.2019.].

apstiprināšana visās Eiropas Savienības valstīs izmaksā 32 000 EUR,⁵ kas ir ievērojami vairāk nekā, piemēram, iespēja iegūt patentu ASV par aptuveni 2000 EUR vai Ķīnā par 600 EUR. Līdz ar to ir nepieciešams risinājums, kas ļautu iegūt patenta aizsardzību visā Eiropas Savienības teritorijā vienkāršāk, ātrāk, ērtāk un lētāk.

Taču jau kopš 20. gadsimta 70. gadu sākuma centieni panākt vienošanos par vienota spēka Eiropas patenta izstrādi ir cietuši neveiksmi,⁶ jo skar virkni valstīm svarīgu un sensitīvu jautājumu, piemēram, nacionālo patentu monopolu konkrētajā valstī,⁷ patenta pieteikuma valodu vai ieņēmumu sadali. Pirmie centieni⁸ šajā ziņā bija 1975. gada 15. decembra konvencija par Eiropas patenta vienotajam tirgum⁹ un 1989. gada 15. decembra vienošanās par Kopienas patentu.¹⁰ Konvencijas paredzēja izdot vienotu Eiropas patentu, un to darītu Eiropas Patentu organizācija. Šīs vienošanās tika parakstītas, bet tā arī nekad nestājās spēkā, jo netika panākts apmierinošs risinājums patenta tulkošanas jautājumos.¹¹ Proti, Eiropas Savienības patenta tulkošana visās ES oficiālajās valodās padarītu tulkošanas izmaksas pārmērīgi augstas un sistēmu grūti administrējamu. Nākamais mēģinājums risināt šo jautājumu notika 2000. gadā, kad Komisija nāca klajā ar priekšlikumu Kopienas patenta regulai.¹² Tomēr arī šis mēģinājums cieta neveiksmi, un 2012. gadā Eiropas Komisija atsaucā šo priekšlikumu. Regula paredzēja vienota un autonoma Kopienas patenta izveidi, ko piešķirtu Eiropas Patentu organizācija. Tiktu veikta patenta materiālo tiesību harmonizācija, kā arī izveidota Kopienas intelektuālā īpašuma tiesa, kam būtu ekskluzīva jurisdikcija skatīt patenta lietas, iepretim nacionālajām tiesām. Tomēr šis priekšlikums nerada atbalstu Eiropas Padomē, un joprojām būtiskākais klupšanas akmens bija tulkošanas režīms, kā arī juridiskie šķēršļi jaunas patenta tiesas izveidei.

Visas šīs grūtības un nespēja panākt vienošanos lielā mērā izskaidro 2013. gadā pieņemtā vienota spēka Eiropas patenta paketes pieņemšanai izvēlēto procedūru – ciešāko sadarbību,¹³ no tās izrietošo tiesību aktu formu un tajā iekļauto noteikumu detalizētības pakāpi. Tā kā vienota spēka Eiropas patenta tiesiskā regulējuma izstrāde skar valodas jautājumu, par kuru vienošanās netika panākta, tad arī šis regulējums bija jāpieņem vienbalsīgi, bet tas savukārt ietekmēja tā saturu. Jāatzīmē, ka ciešāka sadarbība pirms tam netika plaši īstenota un tās juridiskie priekšnoteikumi un ierobežojumi arī ietekmēja gala rezultātu.

⁵ Komisijas dienestu darba dokuments Nr. SEC (2011) 483. Ietekmes novērtējuma kopsavilkums. Pieņemts 13.04.2011.

⁶ Еременко В. Завершение формирования европейской патентной системы. Изобретательство. 2013, Т. XIII, № 10.

⁷ Waelde C., Laurie G., Brown A., Kheria S., Cornwell J. Contemporary Intellectual Property. Law and Policy. 3rd ed. Oxford: Oxford University Press, 2013, p. 373.

⁸ Cornish W., Llewelyn D., Aplin T. Intellectual Property: Patents, Copyrights, Trademarks and Allied Rights. 8th ed. Sweet & Maxwell, 2013, p. 136.

⁹ Konvencija par Eiropas patenta vienotajam tirgum. Pieņemta 15.12.1975.

¹⁰ Vienošanās par Kopienas patentu. Pieņemta 15.12.1989.

¹¹ Waelde C., Laurie G., Brown A., Kheria S., Cornwell J. 2013, p. 374.

¹² Priekšlikums Padomes Regulai (COM (2000) 412) par Kopienas patentu. Pieņemts 28.11.2000.

¹³ Jolly A. The Innovation Handbook. How to profit from your ideas, intellectual property and market knowledge. 3rd ed. Kogan Page, 2013, p. 285.

2. Priekšnoteikumi veiksmīgam noslēgumam

Tā kā vienoto Eiropas patentu veido gan Eiropas Savienības regulas, proti, 2012. gada 17. decembra Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi,¹⁴ un 2012. gada 17. decembra Eiropas Parlamenta un Padomes regula, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību,¹⁵ gan starptautisks līgums, proti, Vienotās patentu tiesas izveides nolīgums,¹⁶ tad pašlaik sistēmas spēkā stāšanos nosaka nolīguma noteikumi. Nolīguma 89. pants paredz, ka tas stājas spēkā ceturrtā mēneša pirmajā dienā, kurš seko dienai, kad saskaņā ar 84. pantu ir deponēts 13. ratifikācijas vai pievienošanās instruments, tostarp to trīs dalībvalstu instrumenti, kurās vislielākais Eiropas patentu skaits ir stājies spēkā gadā, kas ir pirms nolīguma parakstīšanas gada.

Līdz ar to sistēmas spēkā stāšanās priekšnoteikums ir 13 dalībvalstu ratifikācijas, ieskaitot Franciju, Vāciju un Apvienoto Karalisti. Nolīgumu ir ratificējušas jau 16 dalībvalstis – tas pārsniedz 13 valstu priekšnoteikumu. Pirmā bija Austrija 2013. gada 6. augustā. Latvija to izdarīja 2018. gada 11. janvārī, savukārt no obligātajām trīs valstīm – Francija 2014. gada 14. martā un Apvienotā Karaliste kā pēdējā 2018. gada 26. aprīlī.¹⁷ Līdz ar to trūkst tikai Vācijas ratifikācijas, lai nolīgums un līdz ar to visa vienota spēka Eiropas patenta sistēma stātos spēkā, kā arī noslēgtos gandrīz 50 gadu ilga sistēmas izveides laiks. Kas gan attur Vāciju spert šo izšķirošo soli? Tā ir konstitucionālā sūdzība par Vienota spēka Eiropas patentu tiesas nolīguma ratifikācijas procedūru.

Vācijas Parlaments savu ratifikācijas procedūru noslēdza 2017. gada martā,¹⁸ taču jau neilgi pēc tam Vācijas Federālajā Konstitucionālajā tiesā tika saņemta konstitucionālā sūdzība un ierosināta lieta Nr. 2BvR 739/17. Lieta ir nonākusi pie tiesneša ziņotāja Pētera M. Hūbera (*Peter M. Huber*).¹⁹ Pēc lietas materiālu sākotnējās izvērtēšanas tiesnesis neuzskatīja prasību par acīmredzami nepamatotu,²⁰ tāpēc jau visai drīz Vācijas prezidents pēc tiesas lūguma apstādināja parakstīšanas procedūru,²¹ kas nepieciešama Vienotās patentu tiesas nolīguma ratifikācijai.

Tā kā šī ir personas konstitucionālā sūdzība, ko tiesa vēl nav skatījusi, tad arī pieejamā informācija par sūdzības iesniedzēju un pašas sūdzības saturu ir visai

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes regula Nr. 1257/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi. Pieņemta 17.12.2012.

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes regula Nr. 1260/2012, ar ko īsteno ciešāku sadarbību attiecībā uz vienotas patentaizsardzības izveidi, ciktāl tas attiecas uz piemērojamo tulkošanas kārtību. Pieņemta 17.12.2012.

¹⁶ Vienotās patentu tiesas izveides nolīgums. Parakstīts 19.02.2013.

¹⁷ Agreement on a Unified Patent Court. Pieejams: <https://www.consilium.europa.eu/lv/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=2013001&DocLanguage=en> [aplūkots 17.03.2019.].

¹⁸ Dr. Inge Björn Stjerna: Constitutional complaint against UPCA ratification in Germany. Pieejams: <https://www.stjerna.de/cc/?lang=en> [aplūkots 17.03.2019.].

¹⁹ Übersicht für das Jahr 2018. Pieejams: https://www.bundesverfassungsgericht.de/DE/Verfahren/Jahresvorausschau/vs_2018/vorausschau_2018.html [aplūkots 17.03.2019.].

²⁰ Dr. Markus Herzog: German Constitutional Complaint Against the UPC Agreement. Pieejams: <https://www.weickmann.de/news/news-detail/article/german-constitutional-complaint-against-the-upc-agreement-a-look-in-the-crystal-ball-of-german-hi/> [aplūkots 17.03.2019.].

²¹ Matthias Weiden: Germany Suspends Requirement of Presidential Signature for Formal Ratification of UPC Agreement. Pieejams: <https://www.ipwatchdog.com/2017/06/22/germany-suspends-presidential-signature-formal-ratification-upc-agreement/id=84960/> [aplūkots 17.03.2019.].

sadrumstalota un nepilnīga. Netiešus secinājumus var izdarīt no vācu juristu rakstiem vai organizāciju komentāriem, kam tiesa lūgusi sniegt viedokļus. Saskaņā ar vairākos avotos izskanējušo sūdzību ir iesniedzis vācu jurists Dr. Ingve Bjērn Stjerna (*Ingve Björn Stjerna*),²² kurš ir bijis ilgstošs vienota spēka Eiropas patenta sistēmas kritiķis. Arī pats Dr. I. B. Stjerna savā tīmekļvietnē aktīvi komentē vienota spēka Eiropas patenta sistēmas ratifikācijas un konstitucionālās sūdzības izskatīšanas gaitu, taču neatklāj, vai viņš ir sūdzības iesniedzējs.

Saskaņā ar pieejamo informāciju sūdzībā izskan galvenokārt četri argumenti. Pirmkārt, kvalificētā vairākuma procedūras neievērošana Vācijas Bundestāgā – tas nepieciešams normatīvajiem aktiem, ar kuriem tiek nodota daļa suverenitātes, savukārt Vācijas Bundestāgs pieņēma lēmumu ar vienkāršu balsu vairākumu. Otrkārt, demokrātijas un tiesiskuma trūkumi Vienotās patenta tiesas pārvaldes orgāniem, kas varētu izpausties Administratīvās komitejas pilnvarās to grozīt saskaņā ar nolīguma 87. panta otro daļu, lai saskaņotu ar kādu starptautisku līgumu, kas attiecas uz patentiem, vai ar Savienības tiesību aktiem. Treškārt, Vienotās patenta tiesas tiesnešu ierobežotā neatkarība, kas varētu izpausties, tiesnešus saskaņā ar Vienotās patenta tiesas statūtu 4. pantu ieceļot uz sešiem gadiem, sākot no dienas, kas norādīta ieceļšanas instrumentā. Tomēr jānorāda, ka tiesnešus amatā var iecelt atkārtoti. Visbeidzot, Vienotās patenta tiesas neatbilstība Eiropas Savienības tiesībām.²³

Šī lieta kā viena no astoņām ir iekļauta tiesneša Dr. P. M. Hūbera darba plānā 2019. gadam,²⁴ tas dod cerības uz tās izskatīšanu jau šogad. Arī izskatot lietu, ir iespējami dažādi iznākumi un līdz ar to sekas. Ja prasība tiks atzīta par nepamatotu, tad Vācija varēs noslēgt savu ratifikāciju. Ja prasība tiks atzīta par pamatotu, risinājumi var būt vairāki – no nepieciešamības veikt atkārtotu balsojumu Bundestāgā līdz vienota spēka Eiropas patenta sistēmu veidojošo tiesību aktu pārskatīšanai. Tā kā prasībā norādīts uz Vienotās patenta tiesas neatbilstību Eiropas Savienības tiesībām, nav izslēgts arī tiesas lēmums uzdot prejudiciālu jautājumu Eiropas Savienības Tiesai, un tas aizkavētu Vācijas ratifikāciju.

Savukārt laiks šajā situācijā ir ļoti būtisks, ņemot vērā Apvienotās Karalistes izstāšanās procesu no Eiropas Savienības. Ja Vācijas tiesas lēmums un ratifikācijas procedūras noslēgums notiek līdz Apvienotās Karalistes izstāšanās brīdim, tad priekšnoteikumi, lai līgums stātos spēkā, ir izpildīti. Sistēma sāktu darboties, savukārt jautājums par Apvienotās Karalistes turpmāko dalību tiktu risināts atkarībā no izstāšanās procedūras noslēguma rezultāta. Turklāt pati Apvienotā Karaliste vēlas saglabāt savu dalību vienotā spēka Eiropas patenta sistēmā.²⁵ Taču, ja Apvienotā Karaliste izstātos no Eiropas Savienības pirms Vācijas tiesas lēmuma, tas būtiski paildzinātu sistēmas spēkā stāšanos, jo neizbēgami būtu jāgroza Vienotās patenta tiesas izveides nolīgums. Saskaņā ar nolīguma 7. panta otro daļu tiesas

²² Constitutional Court asks for comments on German complaint against Unified Patent Court Agreement. Pieejams: <http://patentblog.kluweriplaw.com/2017/09/06/court-asks-comments-complaint-german-ratification-unified-patent-court-agreement/> [aplūkots 17.03.2019.].

²³ Thorsten Bausch: UPC – Finally some News from the German Federal Constitutional Court. Pieejams: <http://patentblog.kluweriplaw.com/2017/08/16/upc-finally-some-news-from-the-german-federal-constitutional-court/> [aplūkots 17.03.2019.].

²⁴ Übersicht für das Jahr 2019. Pieejams: https://www.bundesverfassungsgericht.de/DE/Verfahren/Jahresvorausschau/vs_2019/vorausschau_2019.html [aplūkots 17.03.2019.].

²⁵ The future relationship between the United Kingdom and the European Union. Pieejams: <https://www.gov.uk/government/publications/the-future-relationship-between-the-united-kingdom-and-the-european-union> [aplūkots 17.03.2019.].

centrālā nodaļa atrodas Parīzē, tās apakšnodaļas – Londonā un Minhenē. Līdz ar to atkarībā no Apvienotās Karalistes izstāšanās procedūras rezultāta un pārējo ES dalībvalstu politiskā lēmuma būtu jārod risinājums, kā pārdalīt apakšnodaļas atrašanās vietu vai arī kā šajā sistēmā iekļaut valsti, kas vairs nav Eiropas Savienībā. Jebkurš no šiem risinājumiem būtiski ietekmēs sistēmas spēkā stāšanos vai pievilcību.

Ja pēc breksita rezultāts būs tāds, kas izslēdz Apvienoto Karalisti, tas neizbēgami būtiski ietekmēs sistēmas pievilcību pieteicēju acīs un faktiski veicinās jau tā bīstami plašo fragmentāciju. Pašlaik ciešākā sadarbībā jau nepiedalās Spānija izvēlētā valodu režīma dēļ, nolīgumu nav parakstījusi Polija un vairākas valstis, kas parakstījušas nolīgumu, nesteidzas to ratificēt dažādu iekšējo interešu dēļ. Ja šīm valstīm vēl pievienojas Apvienotā Karaliste, tas nozīmēs, ka sapnis par visas Eiropas Savienības vienotu regulējumu šajā jomā būs izsapņots un būtiska teritorija netiks nosepta. Tas radīs nepieciešamību šajās valstīs izmantot vēl arī nacionālo vai klasisko Eiropas patentu, kas savukārt joprojām prasīs būtiskas izmaksas un laiku.

Savukārt, ja risinājums būs tāds, ka tiks iekļauta Apvienotā Karaliste, tas neizbēgami prasīs būtiskus nolīguma grozījumus. It īpaši jautājumos, kas saistīti ar Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju, piemēram, iespēju Apvienotās Karalistes kā ne Eiropas Savienības dalībvalsti patentu tiesām uzdot prejudiciālu jautājumu Eiropas Savienības Tiesai un daudziem citiem. Tas radīs jautājumu, vai Apvienotā Karaliste pati politiski būs gatava šādam solim, kas pēc būtības iet pretēji breksita izvirzītajiem mērķiem, kā arī novedīs pie nepieciešamības pārējām dalībvalstīm veikt atkārtotu nolīguma ratifikāciju, tādējādi paildzinot sistēmas spēkā stāšanos par vismaz pieciem gadiem. Turklāt dažās valstīs šī līguma ratifikācijai nepieciešams referendums, ko vairs nebūtu tik viegli īstenot pašreizējā politiskajā klimatā.

Jebkurā gadījumā tuvākie mēneši būs izšķiroši, vai vienota spēka Eiropas patentu sistēma stāsies spēkā jau tuvākajā laikā, vai arī tās ieviešana tiks atlikta uz neparedzamu nākotni.

Kopsavilkums

1. Jau 60. gadu beigās tika uzsākti centieni izstrādāt vienotu tiesisko regulējumu patentu aizsardzībai Eiropas Savienībā, taču tie cieta neveiksmi, jo nevarēja tikt panākta vienošanās par valodas jautājumu.
2. Vienotā spēka Eiropas patenta sistēmu veido gan Eiropas Savienības regulas, gan starptautisks līgums. Savukārt vienotā spēka Eiropas patenta piešķiršanas kārtība notiek saskaņā ar 1973. gada Eiropas Patentu konvenciju un līdz ar to ir identiska ar jau spēkā esošā Eiropas patenta piešķiršanas kārtību.
3. Lai sistēma stātos spēkā, nepieciešamas 13 dalībvalstu ratifikācijas, iekaitot Franciju, Vāciju un Apvienoto Karalisti. Līgumu ir ratificējušas 16 dalībvalstis, tai skaitā Francija un Apvienotā Karaliste. Trūkst tikai Vācijas, kur iesniegta konstitucionālā sūdzība Nr. 2BvR 739/17.
4. Sistēmas spēkā stāšanās kontekstā izteikts ir laika faktors. Ja Vācijas Federālā Konstitucionālā tiesa prasību atzīst par nepamatotu un ratifikācijas procedūra tiek noslēgta pirms Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības, tad sistēma stājas spēkā.
5. Ja Vācijas Federālā Konstitucionālā tiesa prasību atzīst par pamatotu vai lēmumu pieņem pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības, tad būs

nepieciešami grozījumi Vienotās patentu tiesas nolīgumā, un tas būtiski paildzinās sistēmas stāšanos spēkā un padarīs to neprognozējamu.

6. Ja Apvienotā Karaliste izstāsies no Eiropas Savienības pirms nolīguma spēkā stāšanās un netiks panākts risinājums tās iekļaušanai nākotnē, tas būtiski veicinās vispārējo sistēmas fragmentāciju un iedragās tās pievilcību. Proti, joprojām būs nepieciešams nacionālais vai klasiskais Eiropas patents Spānijas, Polijas, Apvienotās Karalistes un, iespējams, vēl vairāku valstu teritorijās.
7. Ja vienota spēka Eiropas patenta sistēma nedarbosies ne tikai Apvienotajā Karalistē breksita rezultātā, bet arī Spānijas, Polijas, un, iespējams, vēl vairāku Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijās, kā arī, ņemot vērā sistēmas kopējo sarežģītību it īpaši patentu tiesvedības jautājumos, ko regulē starptautisks līgums, tad sistēmas izveides sākumā nospraustie mērķi netiks sasniegti. Līdz ar to, lai sistēmā iekļautu lielāko daļu Eiropas Savienības valstu un to vienkāršotu, nopietni būtu apsverama nepieciešamība atgriezties pie risinājuma saskaņā ar Eiropas Savienības tiesību sistēmu, piemēram, par pamatu ņemot 21. gadsimta sākuma Eiropas Komisijas piedāvājumu.